

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย
รหัสวิชา ท14101
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ชนิดของคำ
เรื่องคำนาม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
รายวิชา ภาษาไทย
เวลา 6 ชั่วโมง
เวลา 2 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

ท 4.1 เข้าธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

2. ตัวชี้วัด

ท 4.1 ป.4/2 ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค

3. สาระสำคัญ

คำนาม คือ คำที่แสดงความหมายถึงบุคคล สัตว์ วัตถุ สิ่งของ สภาพ อากาศ ลักษณะซึ่งหมายรวมทั้งสิ่งมีชีวิต และไม่มีชีวิต ทั้งที่เป็นรูปธรรมและที่เป็นนามธรรม เช่น ความรัก การให้ ความดี ความชั่ว ครู นักเรียน ตำรวจ ทหาร แพทย์ พยาบาล ช้าง ม้า วัว งู นก กุ้ง หอย ปู ปลา ปะการัง โຕ้ะ เก้าอี้ นาฬิกา ท้องฟ้า ดอกไม้ น้ำตก ภูเขา บ้าน โรงเรียน โรงพยาบาล โรงแรม วัด สถานีตำรวจ เป็นต้น ซึ่งยังแบ่งคำนามออกเป็น 5 ชนิดคือ คำนามทั่วไป(สามัญนาม คำนามชี้เฉพาะ(วิสามัญนาม) คำนามบอกลักษณะ(ลักษณนาม) คำนามบอกหมวดหมู่(สมุหนาม) คำนามบอกอาการ(อาการนาม)

4. สาระการเรียนรู้

1. คำนาม
2. ชนิดของคำนาม

5. จุดประสงค์การเรียนรู้

5.1 ด้านความรู้ (K)

1. รู้จักคำนามสามารถบอกว่าเป็นคำนามได้
2. บอกชนิดของคำนามได้

5.2 ด้านทักษะ / กระบวนการ (P)

1. กระบวนการฝึกปฏิบัติ
2. กระบวนการคิด วิเคราะห์
3. กระบวนการเขียนสื่อสาร

5.3 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

1. ใฝ่เรียนรู้
2. มุ่งมั่นในการทำงาน
3. มีวินัย

6. สมรรถนะสำคัญ

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา

5. ผลงาน (ชิ้นงาน/ภาระงาน)

1. นักเรียนทำใบงานเรื่องคำนาม

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ครั้งที่ 1 จำนวน 2 ชั่วโมง (ชั่วโมงที่ 1-2)

1. ผู้สอน เกริ่นนำกับผู้เรียนเกี่ยวกับ คำนาม คือ คำที่แสดงความหมายถึงบุคคล สัตว์ วัตถุ สิ่งของ สภาพ อากาศ ลักษณะซึ่งหมายถึงสิ่งมีชีวิต และไม่มีชีวิต ทั้งที่เป็นรูปธรรมและที่เป็นนามธรรม ครูซักถามผู้เรียนโดยสุ่มเป็นรายบุคคลดังนี้
 - นักเรียนรู้จักคำนามหรือไม่
 - ให้นักเรียนลองยกตัวอย่างคำนามสัก 3 ตัวอย่าง
2. ครูอธิบายความหมายของคำนามพร้อมยกตัวอย่างให้นักเรียนฟังเพิ่มเติม
3. ครูแจกใบงานให้นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ 1.1 เรื่องคำนาม
4. ครูฉายโปรเจกเตอร์ให้นักเรียนศึกษาเพิ่มเติม จากสื่อ Power point เรื่องชนิดของคำ
5. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความหมายของคำนาม พร้อมแต่งประโยคเกี่ยวกับคำนาม
6. นักเรียนทำใบงานที่ 1.1 เรื่องคำนาม

7. สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้

สื่อ

1. ใบความรู้ เรื่องคำนาม
2. ใบงานที่ 1.1 เรื่องคำนาม
3. โปรเจกเตอร์
4. อินเทอร์เน็ต
5. Power Point เรื่อง ชนิดของคำ

แหล่งเรียนรู้

1. ห้องคอมพิวเตอร์
2. ห้องสมุด
3. ห้องสืบค้น

8. การวัดและประเมินผล

วิธีการ

- ตรวจคะแนนจากใบงาน
- สังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน

เครื่องมือ

- แบบประเมินใบงาน
- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน

เกณฑ์การประเมิน

- ผู้เรียนทำใบงานผ่านเกณฑ์ ระดับพอใช้ขึ้นไป
- นักเรียนทุกคนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนอยู่ในระดับผ่านขึ้นไป

ตารางแสดงการประเมินตามเกณฑ์

1. ใบงาน

3 (ระดับ ดี)	นักเรียนทำใบงานได้ถูกต้อง เนื้อหาได้ถูกต้องครบถ้วน
2 (ระดับ พอใช้)	สามารถทำใบงาน เนื้อหาถูกต้องบางส่วน
1 (ระดับ ปรับปรุง)	นักเรียนสามารถทำใบงานได้ แต่อาจจะไม่ถูกต้อง
0	ไม่มีผลงาน

2. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน

คำชี้แจง ให้พิจารณาตัวชี้วัดต่อไปนี้แล้วให้ระดับคะแนนที่ตรงกับการปฏิบัติของนักเรียนตามความเป็นจริง

ระดับคะแนน	3	หมายถึง	ปฏิบัติเป็นประจำทุกครั้ง
ระดับคะแนน	2	หมายถึง	ปฏิบัติบ่อยครั้ง
ระดับคะแนน	1	หมายถึง	ปฏิบัติน้อย
ระดับคะแนน	0	หมายถึง	มีพฤติกรรมไม่ชัดเจนหรือไม่มีหลักฐานที่น่าเชื่อถือ

รายการประเมิน มีจิตสาธารณะ	คุณภาพ			
	3 คะแนน (ดีเยี่ยม)	2 คะแนน (ดี)	1คะแนน (พอใช้)	0 คะแนน (ไม่ผ่าน)
1. ตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้				
2. แสวงหาความรู้จาก แหล่งเรียนรู้ ต่างๆ ทั้งภายในและภายนอก โรงเรียน ด้วยการเลือกใช้สื่ออย่าง เหมาะสม สรุปลงเป็นองค์ความรู้ และ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้				

ระดับคุณภาพ	3 (ดีเยี่ยม)	=	6 คะแนน
	2 (ดี)	=	4-5 คะแนน
	1 (ผ่าน)	=	3-2 คะแนน

0 (ไม่ผ่าน) = 0-1 คะแนน
เกณฑ์การผ่าน ได้ระดับคุณภาพผ่าน โดยมีคะแนน 2 คะแนนขึ้นไปถือว่าผ่าน

สรุปผลการประเมิน ผ่าน ระดับ ดีเยี่ยม ดี ผ่านเกณฑ์การ
ประเมิน ไม่ผ่าน

9. การบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

.....
.....
.....
.....

10. กิจกรรมเสนอแนะ

เนื่องจาก ชนิดของคำต่าง ๆ เช่นคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ จะมีความสำคัญ
แตกต่างกันไป และมีเอกลักษณ์เฉพาะคำของแต่ละชนิด ดังนั้นผู้สอนควรแยกตัวอย่างคำ หรือประโยคที่
ใกล้ตัวผู้เรียน เพื่อจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น เพราะบางคำจะใกล้เคียงกันมากเกือบจะแยกไม่ออกว่าเป็น
คำนามหรือคำกริยา

11. บันทึกผลหลังสอน

11.1 ผลการสอน

.....
.....

11.2 ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....

11.3 แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)
วันที่เดือน.....พ.ศ.....

ความเห็นของผู้บังคับบัญชา / ผู้ที่ได้รับมอบหมาย / ข้อเสนอแนะของผู้นิเทศ

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ

(.....)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

วันที่เดือน.....พ.ศ.....

ใบความรู้เรื่องคำนาม

คำนาม

คำนาม คือ คำที่แสดงความหมายถึงบุคคล สัตว์ วัตถุ สิ่งของ สภาพ อากาณ ลักษณะซึ่ง
 หมายรวมทั้งสิ่งมีชีวิต และไม่มีชีวิต ทั้งที่เป็นรูปธรรมและที่เป็นนามธรรม เช่น ความรัก การให้ ความดี
 ความชั่ว ครู นักเรียน ตำรวจ ทหาร แพทย์ พยาบาล ช่าง ม้า วัว งู นก กุ้ง หอย ปู ปลา ปะการัง โด๊ะ
 แก้ว อี นานาฬิกา ท้องฟ้า ดอกไม้ น้ำตก ภูเขา บ้าน โรงเรียน โรงพยาบาล โรงแรม วัด สถานีตำรวจ เป็นต้น

ขอให้สังเกตคำที่ขีดเส้นใต้ต่อไปนี้

แมว กัด หนู มาลี กิน ข้าว รถ วิ่ง บนถนน ดอกไม้ ปลูก อยู่ หน้าบ้าน สมชาย นั่ง บน โซฟา
ตำรวจ ยิง ผู้ร้าย ยา ป้อน ข้าว หลาน ผลไม้ วาง บน โต๊ะ รัฐบาล ส่งเสริม การศึกษา กำไร 2 วง นี้ สวย จัง
ฝูง ค้างคาว บิน ออก หากิน ความจริง เป็น สิ่ง ไม่ ตาย คน ดี มี แต่ ความ เจริญ คุณ พ่อ ซื้อ นาฬิกา 2 เรือน

คำที่ขีดใต้ข้างบนนั้น เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่าเป็นคำนาม ตามความหมายที่กล่าวแล้วข้างต้น
 ให้นักเรียนสังเกตตำแหน่งและหน้าที่ดู จะพบว่าคำนามมักจะอยู่หน้าคำที่แสดงอาการ ทำหน้าที่เป็นผู้กระทำ
 หรืออยู่ข้างหลังคำที่แสดงอาการ ทำหน้าที่เป็นผู้ถูกกระทำก็ได้ มีคำนามบางคำไม่ได้บอกชื่อคน สัตว์ สิ่งของ
 สภาพ อากาณ และสถานที่ แต่บอกลักษณะก็มี และนามที่บอกลักษณะนี้มักนำไปใช้ตามหลังคำบอก จำนวนด้วย

คำนามแบ่งออกได้เป็น 5 ชนิด คือ

1. คำนามทั่วไป(सामानยนาม)

คือ คำนามที่ใช้เป็นชื่อทั่วไป หรือคำเรียกสิ่งต่างๆ โดยทั่วไปไม่ชี้เฉพาะเจาะจง เช่น ดินสอ ปากกา ยางลบ กระเป๋า นักเรียน ครู หนังสือ ชิงช้า นักกีฬา สุขภาพ เป็ด นก หมู ช้าง ม้า วัว ควาย พัดลม ทหาร วัด

2. คำนามชี้เฉพาะ(วิสามานยนาม)

คือ คำนามที่เป็นชื่อเฉพาะของ คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่หรือเป็นคำเรียกบุคคล สัตว์ สิ่งของ ตลอดจนสถานที่ต่างๆ เพื่อเจาะจงว่าเป็นคนใด สิ่งใด หรือที่ไหน เช่น คุณสมชาย คุณมะลิ นายแสนดี นางเมตตา สุโขทัย นนทบุรี กาญจนบุรี พังงัน พลายชุมพล วันจันทร์ วันอังคาร วันพุธ บ้านรื่นฤดี วัดบวรนิเวศ โรงเรียนสงวนหญิง โรงแรมโนโวเทล โรงพยาบาลสวนดอก หลักภาษาไทย พระยาอุปกิตศิลปสาร สามก๊ก พระไตรปิฎก วารสารศิลปวัฒนธรรม พลายแก้ว เพชร ไทยรัฐ

3. คำนามบอกลักษณะ(ลักษณะนาม)

คือ คำนามที่ทำหน้าที่ประกอบนามอื่นๆ เพื่อบอกรูปร่าง ลักษณะ ขนาดหรือปริมาณของนาม มักจะอยู่หลังคำบอกจำนวน และแยกได้เป็นหลายชนิด คือ
ลักษณะนามบอกสัณฐาน เช่น วง ต้น ใบ ตับ เล่ม
ลักษณะนามบอกการจำแนก เช่น กอง หมวด ฝูง คณะ
ลักษณะนามบอกปริมาณ เช่น คู่ โหล กุหลาบ หีบ
ลักษณะนามบอกเวลา เช่น นาที วัน เดือน ปี วินาที
ลักษณะนามบอกวิธีทำ เช่น จีบ ม้วน มัด พับ กำ
ลักษณะนามอื่นๆ เช่น พระองค์ รูป ตัวเรื่อง อัน เชือก

4. คำนามบอกหมวดหมู่(สมุหนาม)

คือ คำนามที่บอกหมวดหมู่ของนามข้างหลังที่รวมกันมาๆ เช่น โขลงช้าง ฝูงนก ฝูงปลา คณะครูอาจารย์ คณะนักเรียน คณะสงฆ์ พวกรรรมกร หมู่สัตว์ หมวดศัพท์ ชุดข้อสอบ โรงหนัง แบบทรงผม

5. คำนามบอกอาการ(อาการนาม)

คือ คำนามที่เกิดจากคำกริยาหรือคำวิเศษณ์ที่มีคำว่า "การ"หรือ"ความ" นำหน้า เช่น ความดี ความชั่ว ความรัก ความสวย ความงาม ความจริง ความเร็ว การเกิด การตาย การเรียน การงาน การวิ่ง การศึกษา การเดิน

ใบงานที่ 1.1 เรื่องคำนาม

1. ให้นักเรียนแต่งประโยคคำนามตามหัวข้อที่กำหนดดังต่อไปนี้
 - 1.1 แต่งประโยคที่มีคำสามัญนามอยู่ในประโยค 2 ประโยคให้สมบูรณ์
 - 1.1.1
 - 1.1.2.....
 - 1.2 แต่งประโยคที่มีคำวิสามัญนามอยู่ในประโยค 2 ประโยคให้สมบูรณ์
 - 1.1.1
 - 1.1.2.....
 - 1.3 แต่งประโยคที่มีคำอาการนามอยู่ในประโยค 2 ประโยคให้สมบูรณ์
 - 1.1.1
 - 1.1.2.....
 - 1.4 แต่งประโยคที่มีคำลักษณนามอยู่ในประโยค 2 ประโยคให้สมบูรณ์
 - 1.1.1
 - 1.1.2.....
 - 1.5 แต่งประโยคที่มีคำสมุหนาม อยู่ในประโยค 2 ประโยคให้สมบูรณ์
 - 1.1.1
 - 1.1.2.....

ชื่อ _ สกุล ชั้น เลขที่

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย
รหัสวิชา ท14101
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ชนิดของคำ
เรื่องคำสรรพนาม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
รายวิชา ภาษาไทย
เวลา 6 ชั่วโมง
เวลา 2 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

ท 4.1 เข้าธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

2. ตัวชี้วัด

ท 4.1 ป.4/2 ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค

3. สาระสำคัญ

สรรพนามคือการพูดแทนผู้พูด ผู้ฟัง และผู้ที่กล่าวถึงหรือคิดถึง สรรพนามที่ใช้แทนผู้ส่งสาร (คือผู้พูด หรือผู้เขียน) ได้แบ่งสรรพนามออกเป็น สรรพนามแทนผู้พูด ผู้ฟัง และผู้ที่กล่าวถึงหรือคิดถึง สรรพนามใช้ชี้ระยะ สรรพนามใช้ถาม สรรพนามบอกความไม่เจาะจง สรรพนามบอกความชี้ชัด สรรพนามเชื่อมประโยค และสรรพนามใช้เน้นนามตามความรู้สึของผู้พูด

4. สาระการเรียนรู้

1. คำสรรพนาม
2. ชนิดของคำสรรพนาม

5. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 5.1 ด้านความรู้ (K)
 1. สามารถบอกว่คำไหนเป็นสรรพนาม
 2. บอกชนิดของสรรพนามได้
- 5.2 ด้านทักษะ / กระบวนการ (P)
 1. กระบวนการฝึกปฏิบัติ
 2. กระบวนการคิด วิเคราะห์
 3. กระบวนการเขียนสื่อสาร
- 5.3 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)
 1. ใฝ่เรียนรู้
 2. มุ่งมั่นในการทำงาน
 3. มีวินัย

6. สมรรถนะสำคัญ

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา

5. ผลงาน (ชิ้นงาน/ภาระงาน)

2. นักเรียนทำใบงานเรื่องคำนาม

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ครั้งที่ 2 จำนวน 2 ชั่วโมง (ชั่วโมงที่ 3-4)

1. ครูและนักเรียนทบทวนความหมายคำนามในชั่วโมงที่แล้ว และให้นักเรียนยกตัวอย่างที่เป็นคำนาม เมื่อนักเรียนรู้จักคำนามแล้ว ครูสุ่มถามนักเรียนในเรื่องของคำสรรพนามดังนี้
 - นักเรียนรู้จักคำสรรพนามหรือไม่
 - ลองยกตัวอย่างคำสรรพนามมาสัก 3 ตัวอย่าง
2. ครูอธิบายความหมายของคำสรรพนามพร้อมยกตัวอย่างให้นักเรียนเข้าใจง่ายขึ้น
3. พร้อมทั้งเปิดสื่อ Power point เรื่องชนิดของคำ ให้นักเรียนได้ดู
4. ครูแจกใบงานเรื่องคำสรรพนามให้นักเรียนศึกษาเพิ่มเติม
5. นักเรียนทำใบงานที่ 1.2 เรื่องการใช้สรรพนาม
6. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องคำสรรพนาม

7. สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้

สื่อ

1. ใบความรู้ เรื่องคำสรรพนาม
2. ใบงานที่ 1.1 เรื่องคำสรรพนาม
3. โปสเตอร์
4. อินเทอร์เน็ต
5. Power Point เรื่อง ชนิดของคำ

แหล่งเรียนรู้

4. ห้องคอมพิวเตอร์
5. ห้องสมุด
6. ห้องสืบค้น

8. การวัดและประเมินผล

วิธีการ

- ตรวจคะแนนจากใบงาน
- สังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน

เครื่องมือ

- แบบประเมินใบงาน
- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน

เกณฑ์การประเมิน

- ผู้เรียนทำใบงานผ่านเกณฑ์ ระดับพอใช้ขึ้นไป
- นักเรียนทุกคนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนอยู่ในระดับผ่านขึ้นไป

ตารางแสดงการประเมินตามเกณฑ์

1. ใบงาน

3 (ระดับ ดี)	นักเรียนทำใบงานได้ถูกต้อง เนื้อหาได้ถูกต้องครบถ้วน
2 (ระดับ พอใช้)	สามารถทำใบงาน เนื้อหาถูกต้องบางส่วน
1 (ระดับ ปรับปรุง)	นักเรียนสามารถทำใบงานได้ แต่อาจจะไม่ถูกต้อง
0	ไม่มีผลงาน

2. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน

คำชี้แจง ให้พิจารณาตัวชี้วัดต่อไปนี้แล้วให้ระดับคะแนนที่ตรงกับการปฏิบัติของนักเรียนตามความเป็นจริง

ระดับคะแนน	3	หมายถึง	ปฏิบัติเป็นประจำทุกครั้ง
ระดับคะแนน	2	หมายถึง	ปฏิบัติบ่อยครั้ง
ระดับคะแนน	1	หมายถึง	ปฏิบัติน้อย
ระดับคะแนน	0	หมายถึง	มีพฤติกรรมไม่ชัดเจนหรือไม่มีหลักฐานที่น่าเชื่อถือ

รายการประเมิน มีจิตสาธารณะ	คุณภาพ			
	3 คะแนน (ดีเยี่ยม)	2 คะแนน (ดี)	1คะแนน (พอใช้)	0 คะแนน (ไม่ผ่าน)
1. ตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้				
2. แสวงหาความรู้จาก แหล่งเรียนรู้ ต่างๆ ทั้งภายในและภายนอก โรงเรียน ด้วยการเลือกใช้สื่ออย่าง เหมาะสม สรุปเป็นองค์ความรู้ และ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้				

ระดับคุณภาพ	3 (ดีเยี่ยม)	=	6 คะแนน
	2 (ดี)	=	4-5 คะแนน
	1 (ผ่าน)	=	3-2 คะแนน
	1 (ไม่ผ่าน)	=	0-1 คะแนน

เกณฑ์การผ่าน ได้ระดับคุณภาพผ่าน โดยมีคะแนน 2 คะแนนขึ้นไปถือว่าผ่าน

สรุปผลการประเมิน ผ่าน ระดับ ดีเยี่ยม ดี ผ่านเกณฑ์การ
ประเมิน ไม่ผ่าน

9. การบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

.....
.....
.....
.....

10. กิจกรรมเสนอแนะ

เนื่องจาก ชนิดของคำต่าง ๆ เช่นคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ จะมีความสำคัญ
แตกต่างกันไป และมีเอกลักษณ์เฉพาะคำของแต่ละชนิด ดังนั้นผู้สอนควรแยกตัวอย่างคำ หรือประโยคที่
ใกล้เคียงกัน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น เพราะบางคำจะใกล้เคียงกันมากเกือบจะแยกไม่ออกว่าเป็น
คำสรรพนามหรือวิเศษณ์ เป็นต้น

11. บันทึกผลหลังสอน

11.1 ผลการสอน

.....
.....

11.2 ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....

11.3 แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

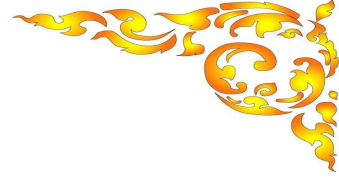
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)
วันที่เดือน.....พ.ศ.....

ความเห็นของผู้บังคับบัญชา / ผู้ที่ได้รับมอบหมาย / ข้อเสนอแนะของผู้นิเทศ

.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
วันที่เดือน.....พ.ศ.....

ใบความรู้คำสรรพนาม

การใช้คำสรรพนามในการสื่อสาร

1. สรรพนามแทนผู้พูด ผู้ฟัง และผู้ที่กล่าวถึงหรือคิดถึง

สรรพนามที่ใช้แทนผู้ส่งสาร (คือผู้พูด หรือผู้เขียน)

นับเป็นบุรุษที่ 1 เช่น ฉัน ข้าพเจ้า กระผม ดิฉัน กู อาตมา เรา ข้าพระพุทธเจ้า ฯลฯ

สรรพนามที่ใช้แทนผู้รับสาร (คือผู้ฟัง หรือผู้อ่าน)

นับเป็นบุรุษที่ 2 เช่น เธอ ท่าน คุณ ได้เท่า มึง พระคุณเจ้า ฝ่าพระบาท ฯลฯ

สรรพนามที่ใช้แทนบุคคลหรือสิ่งที่กล่าวถึง หรือคิดไปถึง

นับเป็นบุรุษที่ 3 เช่น เขา พวกเขา มัน

2. สรรพนามใช้ชี้ระยะ

คำสรรพนามที่กำหนดให้รู้ความ ใกล้ ไกล ของนามที่ผู้พูดกับผู้ฟังเข้าใจกันได้ ได้แก่คำว่า นี้

นั่น โน่น นี่ โน้น (โน่นไกลกว่านั้น นี่ใกล้ที่สุด) เช่น

นี่ คือเพื่อนเก่าของฉัน

โน่น เป็นวัดเก่า

นั่น ไม่มีราคา

โน่นโรงพยาบาล

โน่นโง่บ้านของฉัน

นั่นนักร้องชื่อดัง

3. สรรพนามใช้ถาม

คำสรรพนามที่มีความหมายเป็นคำถาม ได้แก่คำว่า ใคร อะไร ผู้ใด สิ่งใด อันไหน เช่น

ใครต้องการน้ำเปล่าบ้าง

เขามาเรียกใคร

หนูแดงกินอะไร

อะไรเปื้อนเสื้อ

"ใครมา" "ใครต้องการไปกับพวกเราบ้าง"

"อะไรทำให้เขาเปลี่ยนไป" "อะไรอยู่บนโต๊ะ"

"พวกเราต้องทำตัวอย่างไร" "เธอกำลังจะไปไหน"

"ใครจะไปเที่ยวดอยตุงบ้าง" "สิ่งใต้น้ำจะดีที่สุดใน"

4. สรรพนามบอกความไม่เจาะจง

ใช้แทนนามซึ่งไม่กำหนดแน่นอนลงไปว่าเป็นสิ่งนั้น สิ่งนี้ ได้แก่คำว่า ใคร อะไร ผู้ใด สิ่งใด

ฉันไม่รู้ว่า อะไรตกลงมาโดนเสื้อ

ฉันไม่ทราบว่าใครเขียนจดหมายฉบับนี้

"ครูไม่เห็นใครเลย" "อะไรๆ ก็อร่อยไปหมด"
 "อะไรๆ ก็ทานได้" "ใครๆ ก็ชอบความน่ารักของเขา"
 "ใดๆ ในโลกล้วนอนิจจัง" "ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนไม่สุขใจเหมือนอยู่บ้าน"

5. สรรพนามบอกความซ้ำ

คำสรรพนามที่ใช้แทนคำนามที่กล่าวไปแล้วโดยซ้ำอีกครึ่งหนึ่ง อาจแสดงความหมายรวมหรือแสดง ความหมายแยกต่อคำนามที่กล่าวแล้ว ได้แก่คำว่า ต่าง บ้าง กัน เช่น นักเรียนต่างก็ทำงานของตน (ความหมายแยก หมายถึงนักเรียนแต่ละคน)

กรรมกรเหล่านั้น บ้างก็เป็นหญิง บ้างก็เป็นชาย (ความหมายแยก)

สุนัขกัดกัน (ความหมายรวม สุนัขมีมากกว่า 1 ตัว)

ได้แก่คำว่า ต่าง บ้าง กัน

เช่น "นักเรียนบ้างก็อ่านหนังสือบ้างก็อ่านหนังสือ"

"ผู้คนต่างแย่งชิงกันเข้าชมการแข่งขันเทนนิส"

"นักกีฬาต่างแสดงฝีมือเต็มที่"

"ทุกคนต่างมีหน้าที่ของตนเอง"

"เขาทั้งสองคนนั้นรักกันจริง"

"ชาวบ้านบ้างก็ทำนา บ้างก็ทำสวน บ้างก็เลี้ยงสัตว์"

"พี่กับน้องทะเลาะกัน"

6. สรรพนามเชื่อมประโยค

มีคำสรรพนามจำพวกหนึ่งที่ทำหน้าที่แทนคำนามอันเป็นที่เข้าใจแก่ผู้พูดและผู้ฟัง ผู้เขียนและผู้อ่าน

(ผู้ส่งสาร ผู้รับสาร) ในขณะเดียวกันทำหน้าที่เชื่อมประโยค 2 ประโยค ให้ความเกี่ยวพันกัน

คำสรรพนามชนิดนี้ได้แก่คำ ที่ ซึ่ง อัน ผู้ เช่น ฉันชอบบ้านที่ตั้งอยู่บนเนิน ที่ แทนคำนาม บ้าน และเชื่อม

ประโยค ฉันชอบบ้าน กับประโยค (บ้าน) ตั้งอยู่บนเนิน

แม่ทัพยากรณ์ทหารซึ่งรักษาระเบียบวินัย

ซึ่ง แทนคำนาม ทหาร และเชื่อมประโยค แม่ทัพยากรณ์

ทหาร กับประโยค (ทหาร) รักษาระเบียบวินัย

โคลงบทแรกอันเป็นบทไพเราะที่สุดเป็นโคลงสี่สุภาพ

อัน แทนคำนาม โคลง และเชื่อมประโยคโคลงบทแรก

เป็นโคลงสี่สุภาพ กับ (โคลงบทแรก) เป็นบทไพเราะที่สุด

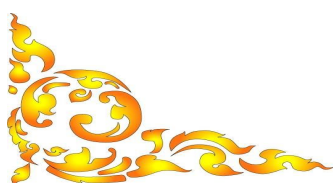
บุคคลผู้เสียสละเพื่อชาติควรได้รับการยกย่อง

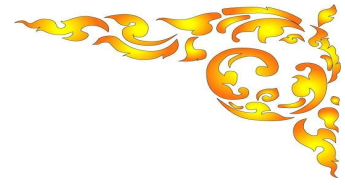
ผู้ แทนคำนาม บุคคล และเชื่อมประโยค บุคคลเสียสละ

เพื่อชาติ กับประโยค บุคคลควรได้รับการยกย่อง

"ชัยชนะอันได้มาอย่างยากยิ่งครั้งนี้จะอยู่ในความทรงจำของเราตลอดไป"

"บุคคลที่ประสกร้ายต่อชาติถูกตำรวจจับ"

7. สรรพนามใช้เน้นนามตามความรู้สึกของผู้พูด เช่น

พระภิกษุท่านออกบิณฑบาตทุกเช้า

ขโมยมันหักกิ่งไม้เสียด้วย

ตาสมแกไม่ชอบเสียงดัง

คุณพ่อท่านสงสารผม

ควรสังเกตว่า สรรพนามในประโยคข้างบนนั้น ถ้าเราตัดออกเสีย ความหมายของประโยคก็ไม่เปลี่ยนไป แต่ผู้ฟังจะไม่ได้รับความรู้สึกของผู้พูด เช่น คำ ท่าน แสดงความยกย่อง คำ มัน แสดงความดูหมิ่น และคำ แก แสดงความสนิทสนม

"คุณยายท่านเป็นห่วงหลานๆ มาก" (ยกย่อง)

"เพื่อนๆ ของลูกเขาจะมาสนุกกัน" (ดูแคล)

"คุณฉวีวรรณเธอชอบเล่นดนตรีไทย" (ดูแคล)

"ระวิงมนุษย์เจ้าเล่ห์มันจะฉวยโอกาส" (เกลียดชัง)

ใบงานที่ 1.2 เรื่องคำสรรพนาม

2. ให้นักเรียนแต่งประโยคสรรพนามดังต่อไปนี้ให้สมบูรณ์ (ห้ามซ้ำกับตัวอย่าง)

2.1 แต่งประโยคสรรพนามใช้เน้นนามแทนผู้พูด มา 2 ประโยคให้สมบูรณ์

1.1.1

1.1.2.....

2.2 แต่งประโยคสรรพนามใช้ชี้ระยะ มา 2 ประโยคให้สมบูรณ์

1.1.1

1.1.2.....

2.3 แต่งประโยคสรรพนามใช้ถามมา 2 ประโยคให้สมบูรณ์

1.1.1

1.1.2.....

2.4 แต่งประโยคสรรพนามบอกความไม่เจาะจงมา 2 ประโยคให้สมบูรณ์

1.1.1

1.1.2.....

2.5 แต่งประโยคสรรพนามบอกความชี้เข้ามา 2 ประโยคให้สมบูรณ์

1.1.1

1.1.2.....

2.6 แต่งประโยคสรรพนามเชื่อมประโยคมา 2 ประโยคให้สมบูรณ์

1.1.1

1.1.2.....

2.7 แต่งประโยคสรรพนามใช้เน้นนามตามความรู้สึกของผู้พูด มา 2 ประโยคให้สมบูรณ์

1.1.1

1.1.2.....

ชื่อ _ สกฤต ชั้น เลขที่

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

รหัสวิชา ท14101

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ชนิดของคำ

เรื่อง คำกริยาและคำวิเศษณ์

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา 6 ชั่วโมง

เวลา 2 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

ท 4.1 เข้าธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

2. ตัวชี้วัด

ท 4.1 ป.4/2 ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค

3. สาระสำคัญ

คำกริยา คือ คำที่แสดงความหมายว่า กระทำ หรือมีอาการ หรืออยู่ในสภาพใดสภาพหนึ่ง คำกริยาเป็นคำสำคัญในประโยคภาษาไทย เราอาจจะไว้ในที่เข้าใจได้ในประโยคบางชนิด แต่ความหมายจะปรากฏอยู่เสมอ คำกริยาเป็นส่วนสำคัญของภาคแสดงของประโยค หรือเราอาจเรียกว่าตัวแสดงในภาคแสดงก็ได้ คำวิเศษณ์ คือ คำที่ใช้ขยายคำอื่น เป็นการเพิ่มความหมายขึ้น เช่น บอกลักษณะ คุณภาพ ปริมาณ จำนวน เวลา สถานที่ ตัวอย่างคำวิเศษณ์ขยายคำนาม ตึกใหญ่อยู่ ปลายเนิน

4. สาระการเรียนรู้

1. คำกริยา
2. คำวิเศษณ์

5. จุดประสงค์การเรียนรู้

5.1 ด้านความรู้ (K)

1. รู้จักคำกริยา
2. บอกคำวิเศษณ์ได้

5.2 ด้านทักษะ / กระบวนการ (P)

1. กระบวนการฝึกปฏิบัติ
2. กระบวนการคิด วิเคราะห์
3. กระบวนการเขียนสื่อสาร

5.3 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

1. ใฝ่เรียนรู้
2. มุ่งมั่นในการทำงาน
3. มีวินัย

6. สมรรถนะสำคัญ

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา

5. ผลงาน (ชิ้นงาน/ภาระงาน)

3. นักเรียนทำใบงานที่ 1.3 เรื่องคำกริยา
4. นักเรียนทำใบงานที่ 1.4 เรื่องคำวิเศษณ์

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ครั้งที่ 3 จำนวน 1 ชั่วโมง (ชั่วโมงที่ 5)

1. ครูและนักเรียนช่วยกันทบทวนเรื่องคำสรรพนาม พร้อมยกตัวอย่างอีกครั้ง และครูสอบถามนักเรียนโดยการสุ่ม ดังนี้
 - นักเรียนรู้จักคำกริยาหรือไม่
 - ให้นักเรียนยกตัวอย่างคำกริยา
2. ครูเปิดสื่อ Power point เรื่องชนิดของคำ โดยฉายเข้าโปรเจกเตอร์ ให้นักเรียนได้ดู
3. ครูแจกใบความรู้เรื่องคำกริยา
4. ครูแจกใบงานที่ 1.3 เรื่องคำกริยา ให้นักเรียนทำ
5. ครูร่วมกันสรุปคำที่เป็นคำกริยาให้กับนักเรียน

ครั้งที่ 4 จำนวน 1 ชั่วโมง (ชั่วโมงที่ 6)

1. ครูและนักเรียนทบทวนคำกริยาในชั่วโมงที่แล้ว และให้นักเรียนยกตัวอย่างที่เป็นกริยาเมื่อนักเรียนรู้จักคำกริยาแล้ว ครูสุ่มถามนักเรียนในเรื่องของคำวิเศษณ์ดังนี้
 - นักเรียนรู้จักคำวิเศษณ์หรือไม่
 - ลองยกตัวอย่างคำวิเศษณ์มาสัก 3 ตัวอย่าง
2. ครูอธิบายความหมายของคำวิเศษณ์พร้อมยกตัวอย่างให้นักเรียนเข้าใจง่ายขึ้น
3. พร้อมทั้งเปิดสื่อ Power point เรื่องชนิดของคำ ให้นักเรียนได้ดู
4. ครูแจกใบงานเรื่องคำวิเศษณ์ให้นักเรียนศึกษาเพิ่มเติม
5. นักเรียนทำใบงานที่ 1.4 เรื่องคำวิเศษณ์
6. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องคำวิเศษณ์

7. สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้ เรื่องคำกริยา
2. ใบความรู้ เรื่องคำวิเศษณ์
3. ใบงานที่ 1.3 เรื่องคำกริยา
4. ใบงานที่ 1.4 เรื่องคำวิเศษณ์

5. โปรเจ็คเตอร์
6. อินเทอร์เน็ต
7. Power Point เรื่อง ชนิดของคำ
แหล่งเรียนรู้
7. ห้องคอมพิวเตอร์
8. ห้องสมุด
9. ห้องสืบค้น

8. การวัดและประเมินผล

วิธีการ

- ตรวจสอบคะแนนจากใบงาน
- สังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน

เครื่องมือ

- แบบประเมินใบงาน
- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน

เกณฑ์การประเมิน

- ผู้เรียนทำใบงานผ่านเกณฑ์ ระดับพอใช้ขึ้นไป
- นักเรียนทุกคนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนอยู่ในระดับผ่านขึ้นไป

ตารางแสดงการประเมินตามเกณฑ์

1. ใบงาน

3 (ระดับ ดี)	นักเรียนทำใบงานได้ถูกต้อง เนื้อหาได้ถูกต้องครบถ้วน
2 (ระดับ พอใช้)	สามารถทำใบงาน เนื้อหาถูกต้องบางส่วน
1 (ระดับ ปรับปรุง)	นักเรียนสามารถทำใบงานได้ แต่อาจจะไม่ถูกต้อง
0	ไม่มีผลงาน

2. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน

คำชี้แจง ให้พิจารณาตัวชี้วัดต่อไปนี้แล้วให้ระดับคะแนนที่ตรงกับการปฏิบัติของนักเรียนตามความเป็นจริง

ระดับคะแนน	3	หมายถึง	ปฏิบัติเป็นประจำทุกครั้ง
ระดับคะแนน	2	หมายถึง	ปฏิบัติบ่อยครั้ง
ระดับคะแนน	1	หมายถึง	ปฏิบัติน้อย
ระดับคะแนน	0	หมายถึง	มีพฤติกรรมไม่ชัดเจนหรือไม่มีหลักฐานที่น่าเชื่อถือ

รายการประเมิน มีจิตสาธารณะ	คุณภาพ			
	3 คะแนน	2 คะแนน	1คะแนน	0 คะแนน

	(ดีเยี่ยม)	(ดี)	(พอใช้)	(ไม่ผ่าน)
1. ตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้				
2. แสวงหาความรู้จาก แหล่งเรียนรู้ ต่างๆ ทั้งภายในและภายนอก โรงเรียน ด้วยการเลือกใช้สื่ออย่าง เหมาะสม สรุปเป็นองค์ความรู้ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้				

ระดับคุณภาพ	3 (ดีเยี่ยม)	=	6 คะแนน
	2 (ดี)	=	4-5 คะแนน
	1 (ผ่าน)	=	3-2 คะแนน
	2 (ไม่ผ่าน)	=	0-1 คะแนน

เกณฑ์การผ่าน ได้ระดับคุณภาพผ่าน โดยมีคะแนน 2 คะแนนขึ้นไปถือว่าผ่าน

สรุปผลการประเมิน ผ่าน ระดับ ดีเยี่ยม ดี ผ่านเกณฑ์การประเมิน ไม่ผ่าน

9. การบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

.....

.....

.....

.....

10. กิจกรรมเสนอแนะ

เนื่องจาก ชนิดของคำต่าง ๆ เช่นคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ จะมีความสำคัญแตกต่างกันไป และมีเอกลักษณ์เฉพาะคำของแต่ละชนิด ดังนั้นผู้สอนควรจะยกตัวอย่างคำ หรือประโยคที่ใกล้ตัวผู้เรียน เพื่อจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น เพราะบางคำจะใกล้เคียงกันมากเกือบจะแยกไม่ออกว่าเป็น คำสรรพนามหรือวิเศษณ์ เป็นต้น

11. บันทึกผลหลังสอน

11.1 ผลการสอน

.....
.....

11.2 ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....

11.3 แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)
วันที่เดือน.....พ.ศ.....

ความเห็นของผู้บังคับบัญชา / ผู้ที่ได้รับมอบหมาย / ข้อเสนอแนะของผู้นิเทศ

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
วันที่เดือน.....พ.ศ.....

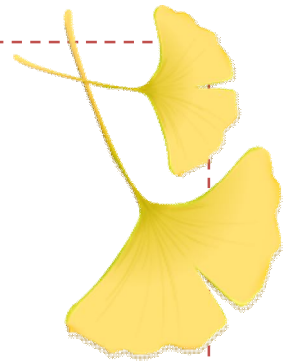
ใบงานคำกริยา

คำกริยา

คำกริยา คือ คำที่แสดงความหมายว่า กระทำ หรือมีอาการ หรืออยู่ในสภาพใดสภาพหนึ่ง

ตัวอย่าง

เด็กทอดหมู	แสดงความหมายว่า กระทำ
ต้นถั่วเติบโตเร็ว	แสดงความหมายว่า มีอาการ
หมาตายแล้ว	แสดงความหมายว่า อยู่ในสภาพ
ลุงเป็นไข้	แสดงความหมายว่า อยู่ในสภาพ
อากาศเย็นลงแล้ว	แสดงความหมายว่า อยู่ในสภาพ

คำที่ขีดเส้นใต้ต่อไปนี้เป็นคำกริยา

ตำรวจจับผู้ร้ายแล้ว	ย่าป้อนข้าวหลาน
ขนมวางอยู่บนโต๊ะ	ความจริงเป็นสิ่งไม่ตาย
ระหว่างฤดูร้อนนี้เราพัฒนาหมู่บ้านของเรา	เด็กนักเรียนต้องอ่านหนังสือทุกวันจึงจะดี
ผมจะศึกษาวิชาภาษาไทยอย่างถ่องแท้	ปิยะพรร้องเพลงเก่ง
เปิดว้ายน้ำได้	เขาถูกต่อย
แมวถูกรถชน	คนเจ็บสลบไปแล้ว
บ้านหลังนั้นทรุดโทรมมาก	ปูนซีเมนต์แข็งแล้ว
แม่อ้วนขึ้นทุกวัน	แม่น้ำอะเมซอนกว้างที่สุดในโลก

การใช้คำกริยาในการสื่อสาร

คำกริยาเป็นคำสำคัญในประโยคภาษาไทย เราอาจจะไว้ในที่เข้าใจได้ในประโยคบางชนิด

แต่ความหมายจะปรากฏอยู่เสมอ คำกริยาเป็นส่วนสำคัญของภาคแสดงของประโยค หรือเราอาจ

เรียกว่าตัวแสดงในภาคแสดงก็ได้

นอกจากนั้นกริยาอาจใช้ในประโยคได้อีกหลายอย่าง เช่น

1) กริยาใช้เป็นส่วนขยายของคำนาม	2) กริยาใช้เหมือนคำนาม คือ เป็นประธานหรือกรรมของกริยาอื่นก็ได้	ข้อสังเกต เราอาจเติมคำ การ หน้าคำกริยา จะ ได้ความหมายเช่นเดียวกัน
ตัวอย่าง	ตัวอย่าง	ตัวอย่าง
คนแต่งตัวสวยเป็นคนน่ารัก <u>แต่งตัวสวย ขยายคำนาม คน</u> ฉันชอบผู้หญิงตัดผมสั้น <u>ตัดผมสั้น ขยายคำนาม ผู้หญิง</u> ฉันชอบขับรถยนต์คันใหม่ <u>ตัดใหม่ ขยายคำนาม ถนน</u>	กินอาหารตามเวลาช่วยให้สุขภาพดี <u>กิน เป็นประธานของกริยา ช่วย</u> อ่านทุกวันสร้างสรรค์ปัญญา อ่าน เป็นประธานของกริยา สร้างสรรค์ ฉันไม่ชอบร้องเพลง ร้องเพลง เป็นกรรมของกริยา ชอบ คนในท้องถิ่นนั้นนิยมฟ้อนรำ <u>ฟ้อนรำ เป็นกรรมของกริยา นิยม</u>	การเดินทางตอนเช้าเป็นการออกกำลังกาย การอ่านทุกวันสร้างสรรค์ปัญญา การกินอาหารตามเวลาช่วยให้สุขภาพดี ฉันไม่ชอบการเอาเปรียบ คนในท้องถิ่นนั้นนิยมการฟ้อนรำ

ใบงานที่ 1.3 เรื่องคำกริยา

1. ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่เป็นกริยาให้ถูกต้อง

- 1.1 มาลีชอบว่ายน้ำ
- 1.2 ชีซ้างจับตั๊กกระแตน
- 1.3 อ่านหนังสือทุกวันทำให้ฉลาด
- 1.4 บ้านหลังนั้นร่ำรวยมาก
- 1.5 วันนี้ฝนตกอากาศดีมาก
- 1.6 ปิยะพรไม่ชอบร้องเพลง
- 1.7 เข็นครกขึ้นภูเขา
- 1.8 วันนี้ท้องฟ้ามีเมฆครึ้ม
- 1.9 สมชายเล่นฟุตบอลเก่งมาก
- 1.10 ปรีชาขับรถเร็วมาก
- 1.11 เขียนสื่อให้ววกแล้ว
- 1.12 ผลไม้วางอยู่บนโต๊ะ
- 1.13 สุดาชอบกินน้ำอัดลม
- 1.14 ตีมนมทุกวันร่างกายแข็งแรง
- 1.15 สุนัขไล่กัดแมว
- 1.16 วันนี้อากาศเย็นลง
- 1.17 ครูลงโทษนักเรียนไม่ส่งงาน
- 1.18 ยายทอดกล้วยอร่อยมาก
- 1.19 ตำรวจจับผู้ร้าย
- 1.20 มะลิวิ่งหนีงูเห่า

ชื่อ _ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้คำวิเศษณ์

คำวิเศษณ์

คำวิเศษณ์ คือ คำที่ใช้ขยายคำอื่น
เป็นการเพิ่มความหมายขึ้น
เช่น บอกลักษณะ คุณภาพ
ปริมาณ จำนวน เวลา สถานที่

ตัวอย่าง

คำวิเศษณ์ ขยายคำนาม	คำวิเศษณ์ ขยายคำสรรพนาม	คำวิเศษณ์ ขยายคำกริยา	คำวิเศษณ์ ขยายคำวิเศษณ์
ตึกใหญ่อยู่ปลายเนิน ผักสดอยู่ในตะกร้า บ้านสามหลังสีเขียว	เขาเองบอกกับฉัน ใครหนอเอาหนังสือไป	พี่เดินหน้า น้องเดินหลัง นกเขาขันเพราะ โรงเรียนเลิกค่า	ครูอธิบายดีมาก

ในภาษาไทย คำวิเศษณ์ที่ใช้ขยายคำใด
มักมีตำแหน่งตามหลังคำนั้น

บางกรณีอาจใช้คำวิเศษณ์มา
ข้างหน้าคำที่ขยาย

ตัวอย่าง

ตัวอย่าง

ลมพัดแรง
คนสูงได้เปรียบคนเตี้ย
คนกินจุไม่อ้วนเสมอไป

มากหอมมากความ
น้อยคนมักไม่เห็นแก่ลาภยศ
ทุกวันพระเจ้าจะพาลูกไปวัด

1. คำบางคำอาจทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ และในบางโอกาส
ทำหน้าที่เป็นคำกริยาสำคัญในประโยค

ตัวอย่าง

วิเศษณ์ กริยา

อย่าซื้อสินค้าแพงเลย

ราคาสินค้าแพงขึ้นทุกวัน

พี่ชายเรียนสูงกว่าน้องชายใช้ไหม

พี่ชายสูงกว่าน้องชายใช้ไหม

เราควรเชื่อผู้ที่รู้ดีกว่าเรา

เราต้องติดต่อผู้ที่รู้น้อยกว่าเรา

2. คำนามบางคำ อาจทำหน้าที่ขยายคำอื่นได้ ซึ่งในกรณีนี้ถือว่าคำนามคำนั้น
ทำหน้าที่คำวิเศษณ์

ตัวอย่าง

คนป่าอยู่ในป่า

สัตว์น้ำเป็นอาหารสำคัญของมนุษย์

ลมทะเลมีความชื้นสูง

3. ในการเรียงคำเข้าประโยคในภาษาไทย ส่วนใหญ่เรามักให้ส่วนขยายตามหลังคำที่ขยาย

ตัวอย่าง

คนป่า สัตว์น้ำ พี่เดินหน้า ครูอธิบายดีมาก

4. แต่บางคำเราใช้ไว้ข้างหน้าคำที่ขยาย

ตัวอย่าง

เขาเป็นคนสูงศักดิ์

เขาไม่ป่วย

สามสาวเดินทางไปประกวดความงาม

ร้านนี้ขายอาหารเลิศรส

ภาษาไทยเป็นมรดกล้ำค่า

วันทองเป็นหญิงสองใจจริงหรือ

สี่สหายหัวเราะอย่างร่าเริง

